

Áh, hvør er has- in mað- ur, ið kross- in ber- a
 má? Van- vird- ur, nið- ur- boygd- ur, má líð- a spott og
 háð! Jú, hatt- a er Guds son- ur, við torn- um krýnd- ur
 fer við sigr- i inn í deyð- an og mín- ar synd- ir ber.

Á, hvør er hasin maðurmaður, ið krossin bera má?
 Vanvirdur, niðurboygdur, má líða spott og háð!
 Jú, hatta er Guds sonur, við tornum krýndur fer
 við sigri inn í deyðan og mínar syndir ber.

Ja, fyri mínar misgerðir soraður tú varð,
 og fyri míni lógbrot ta hvæssu krúnu bar.
 Tín máttur upp nú tomar, tín tunga loðar fóst,
 sum vaks títt hjarta bráðnar, tú pínur mínar tókst.

Tú, Leyvan, rótskot Dávids, tú hevði alla makt,
 sum lamb tú bart tað stillur og toldi alt forakt.
 Tú kærleiksfulli maður til krossin negldur varð,
 ja, mína straff tú toldi og mínar sjúkur bar.